

Imádat és ítélet

Köszöntés: „Leborulok szent templomodban, és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért, mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet. Uram, örökké tart szereteted, ne hagyd el kezéd alkotásait (Zsolt 138,2.8b).” Ámen.

Gyülekező ének: 278:1-3,8: „Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban...”

Fennálló ének: 178. dicséret: „Dicsőség az Atyának...”

Fő ének: 251. dicséret: „Meghódol lelkem tenéked nagy Felség...”

Előfohász: „Boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és Uraknak Ura. Övé egyedül a halhatatlanság, aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit emberek közül senki sem látott, és nem is láthat: övé a tisztelet és az örökkévaló hatalom (ITim 6, 15-16).” Ámen.

Lekció: Zsoltárok könyve 150. fejezet

„Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égboltozaton! Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan! Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek lanttal és hárfával! Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvolával! Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral! Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!”

Előima:

Jöjj Urunk a mi hangos városunkba, hogy mindenki, akinek nincs már bátorsága csendben kérhessen Tőled erőt. Istenünk, add, hogy Te magad légy minden tettünk mértéke és célja. Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy Te engedelmes voltál a halálig, és előkészítetted a mi utunkat. Te mindent megcselekedtél, amit mi soha nem végezhattünk el, mert a mi erőnk kicsiny. Hiszünk Benned Istenünk, mert Te az emberek szenvedését, a magad szenvedésévé tetted. Jöjj, Úr Jézus, erősíts minket, segíts meg, lankadt kezeinket emeld fel hálaadásra, megroskadt lelkünket támogasd, hogy mindenkor Terád figyeljünk. Taníts élni, szenvedni, tűrni, lenyúlani és felemelni. Add, hogy Lelked által mindenki testvérei legyünk Benned, és a Te áldott gyermekeidként viseljük magunkat. Szentelj meg minket, állj meg közöttünk, hogy mindig Neked éljünk és szolgáljunk. Szentlelked erejével támogass, hogy vallást tegyünk Rólad az emberek előtt. Krisztusért, a mi Megváltónkért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 231.dicséret 1. verse: „Uram, a te igéd nekem...”

Textus: Jelenések könyve 11, 15-19

„A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: A világ felett a királyi uralom a mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, és ő uralkodni fog örökkön-örökké. Ekkor a huszonnégy vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak, és imádták Istent, és így szóltak: Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy nagy hatalmadat kezédbe vetted, és uralkodsz. Haragra lobbantak a népek, de eljött a te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és azoknak, akik félik a te nevedet, a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet. És megnyílt az Isten temploma a mennyben, és megjelent templomában az ő szövetségének ládája, és villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt.”

**Istennek vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezete,
kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Isten titkaiba belelátni nagyon nehéz, mert ez a titok az Ő titka, de mégis az embert mindig izgatták és ma is érdeklik a titkok. Mindent szeretünk első kézből hallani. Minden hírre, pletykára ez a válaszuk: „De ezt biztos, ez így van, ne csináld már, ez tényleg igaz?” A mai felolvasott ígérésben szintén mennyei titkokról olvasunk. Arról, hogy a hetedik trombitászó is megszólal. Hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben. Hangok és zörejek és ezek a hangok Istenről tesznek bizonyosságot. Istenről, Aki Krisztusban szeretett és megváltott Téged is! Hatalmas hangok, hatalmas szózat, nagy hangon: „Dicsőség a magasságban Istennek...” Mi sokszor akkor emeljük fel a hangunkat, amikor valami fontosat akarunk közölni, amikor valami lényegeset akarunk elmondani a környezetünknek. Ilyen céllal szólal meg nagy hangon az angyal is. Hirdet és tolmácsolja a fontos üzenetet. Az angyal azért szól, mert lényegeset akar elmondani. A lényeg, amely minden embernek szól. Mindenkinek, aki meghallja. Nagy hangon szól az Isten. Nagy hangon, hogy mindenki meghallja. Túl akar harsogni mindent. Azt akarja, hogy ez a hang elérjen egészen az emberekig. A mennyei szózat megcélozza az embert. Azt akarja, hogy ami a mennyben szól, azt hallják a földön is. Milyen nehéz feladat. Akkor amikor a világban mindenki fülhallgatóval jár, akkor amikor mindenki már szinte csak a

saját hullámhosszára van beállítva, akkor amikor a világi hangos zene elnémítja a fájdalmat, megbénítja a gondolkodást. Amikor csak én, csak az én munkám, csak az én családom, csak az én kis kutyám, csak az én nézetem, csak az én közösségem a lényeg. Ebbe a hangos, zajos világba beleharsog mégis az angyal. Kiskoromban mindig féltem, akkor amikor nagy hangot hallottam, szememmel kerestem szüleimet és ismerőseimet, hogy minél hamarabb találjak egy védő kart, egy kezet, amely átölel. Mi az angyali üzenet tartalma? Egy dicsőítés, amely így hangzik: „A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az Ő Krisztusáé lett, és Ő fog uralkodni örökkön-örökké.” Egy bizonyágtétel a világról a mennyben. Egy bizonyágtétel arról, hogy a menny szüntelen dolga a föld és a világ. Hogy az Úr, nem hagyja el a földet. Az Úr cselekvő Isten. Az Úr ténykedik a földért és a föld felett uralkodik. Ilyen bizonyág van a mi földünkről a mennyben. Akkor nagy hangon bizonyágot tesznek a földről a mennyben. A föld felett van Úr. A föld felett létezik Isten, Akié ez a föld. Arról a földről hangzik ez a bizonyágtétel, amely talán meg sem hallja ezt a vallomást. Arról a földről hangzik ez a bizonyágtétel, amelyet Isten kezdetben igen jónak teremtett. Értékes Istennek ez a világ. Ő úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Ugyan erről tesz bizonyágot az angyal is. Az a világ, amely talán tele van kis mágnásokkal, keresztyénüldözőkkel, tele van öntelt, kizsákmányoló emberekkel, az a világ, nem ezeknek az embereknek a kezében van, hanem a világ felett a mi Urunké az uralom, a királyi uralom Jézus Krisztusé. Először is hallod-e Jézus hívását és amikor ez a hang szól, felismered-e Benne, hogy Jézus Krisztus Úr mindenek felett, e világ felett, benne a te életed, családot élete, munkahelyed felett? Minden felett Úr Jézus Krisztus. Az uralom az Ő vállán van. A mennyben így tesznek bizonyágot Rólunk, vajon itt a földön, mi hogyan vallunk? A mennyben nagy hangon kiáltják: Jézus Krisztusé a királyi uralom a világ felett. Akkor is, ha bűnös, ha kegyetlen, ha mindennel meg van áldva a föld, akkor is az Úré, Krisztusé. Övé,

Aki mindent odaáldozott ezért a világért, életét adta, Aki megöletett Bárányként elhordozta bűneit, Akinek a vérében Te is és én is kifehéříthetjük ruháinkat. Ilyen Úré a föld, és nem olyané, Aki mindig csak kíván, kér, aki még többet szeretne a világtól, hanem olyan Úré, olyan Krisztusé lett, Aki mindent odaadott érte. Ez a kegyelem, és ez az angyal is örömhírt hirdet: Krisztusé lett a föld feletti királyi uralom. Erre a hatalmas hangra, erre a hatalmas üzenetre, én nem tudok mit válaszolni. A huszonnégvén is csak térdre tud borulni és imádni az Istent. Arcra borultak és imádták Istent. – ezt olvassuk. Amikor megszólal a kegyelem, akkor nem tudsz mást tenni igazából csak leborulni. Gyökössy Endre mondja, hogy az ember legnagyobb áldása, amikor felismeri, hogy le kell borulni. Amikor szól rólad, rólam, rólunk a bizonyágtétel, akkor boruljunk le Isten előtt. Amikor meglátod, hogy a kegyelem mit tett érted, akkor borulj le előtte. Arcra borultak és imádták Istent. Az imádásuk lényege pedig egy imádság. Ez az imádság pedig hálaadással indul. Hálaadás. Amikor az emberben tudatosul, hogy a menny és a föld Ura, maga Krisztus, amikor magáévá teszi, ezt a hatalmas üzenetet, akkor mit is tehetne. Mindent térd meghajol, mennyieiké, földiekké, és föld alatt valóké, és hálát ad. Amikor meglátod, tapasztalod, és magadévá teszed, hogy Jézus a világ Ura, akkor hálára indít saját szíved. Hálaadás. Milyen szegényes is hálaadás nélkül az életünk. Milyen apró dolgokban bízunk sokszor ahelyett, hogy hálát adnánk. Nagymamám szokta gyakran mondani: „Hálátlan világban élünk.” Milyen igaz. Ma Isten a menny vénjeit állítja eléünk példaképekül. A huszonnégvén, leborul és imádja az Urat és hálát ad. Isten Lelke ma éppen ezt a kérdést intézi a gyülekezetnek: A hálaadás lényegét. Sok mindenért hálás tud lenni az ember. De vajon tudunk-e hálát adni Istennek azért, hogy Ő uralkodik. Nem csak azért, hogy tud a göröngyös útjainkról, a hitbeli buktatóinkról, hanem mindezek felett Ő áll. Hálát adni azért, hogy Ő a világ Ura, és hogy kezében forgatja és fenntartja ezt világot. Az első keresztyén mentsvára éppen ez, hogy kicsoda a Kürios. A keresztyéneket épp ezért állították bíróság elé, épp ezért szurokba

mártva égették el, épp ezért vetették a vadállatok elé, épp ezért váltak a világ szemében méltatlanokká az életre. A vének itt arról tesznek bizonysgot, hogy Isten magához ragad minden hatalmat, kiküszöböli a gonoszt a világból, és egyedül az Ő szeretetének az uralma érvényesül. Ezért adnak hálát és erről tesznek bizonysgot. Istennek kijár a hatalmas hálaadás. Istenről kijár bizonysgot tenni. Az az üzenet, ami nagy hangon belekiáltott a mennyországban, arra most itt a válasz: Isten uralkodik. De bizonyára ez a világnak nem tetszik, és hangot is ad neki. Nem kell az Úr uralma. Az ember szeret a maga ura lenni. A mennyben szól a hálaadás, de a földön nem kérnek belőle. Ilyenek az utolsó idők. A huszonnégy vén pedig bizonysgot tesz, hogy Isten mit fog még elvégezni az új teremtésig: a pogányok lázadását írja, a halottak megítéléséről szól, és szól a megjutalmazásról. Bizony van, aki a kegyelemmel szembehelyezkedik. Bizony van, aki lázad, és van, aki már elment a minden élők útján, és bizony a jutalom nem marad el. Szól az ítéletről és a kegyelemről egyaránt. Mindazokról, akik ellene, vagy épp Isten uralma mellett foglaltak állást. Mert mindazok, akik különböző utakon és módokon Isten hitvalló bizonysgtevői voltak, azok elveszik jutalmukat, akik építették a lelki világot, Isten országát, azokat Ő megjutalmazza. De mindazok, akik haragot plántáltak ellene, és pusztították az Ő országát, azok is elveszik jutalmukat. Isten ítéletet tart mindenki felett. Kicsinyek és nagyok, szolgálai, prófétái és szentjei, és a világ pusztítói mind meglátják az Urat. Ma ebben a világban az a dolgunk, hogy beszéljünk erről drága testvérek. Ahogy a kegyelem hozzátartozik Isten munkájához, úgy az ítélet is. A jutalom és az elmarasztalás. Mindenki, aki gyermeket nevel, nemcsak jutalmazza gyermekét, hanem bizony rámutat hibáira. Pál apostol mondja Timóteusnak: „A Szentírás hasznos a tanításra, feddésre, megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (II Tim 3,16) Itt épp az igazságban való nevelésről hallunk. Arról, amit sokszor még mi magunk is szeretünk elferdíteni. Ma viszont az ige rámutat: Az igazság az, hogy az Úr mindazokat,

akik hozzátartoznak megjutalmazza, és mindazokat, akik Őt elvetik, azokat, kiveti Ő is. Tudunk-e mi is ilyen bizonyossággal imádkozni, mint ez a 24 vén? Mint akik tudják, hogy a küzdő egyház Urával egyesülve diadalmaskodik, de mindazok, akik harcolnak, hadakoznak az Úr hatalma ellen, azokat Ő elpusztítja. Erre az imádságra megnyílt az Isten temploma. Az igazi imádságra, az őszinte és hitvalló imádságra megnyílik az Isten temploma. A hálaadással és igazsággal elmondott imádság bizonyossága annak, hogy az Úr megnyitja az ajtó hitvallói előtt. Az Isten templomának a feltárulása éppen azt bizonyítja, hogy a végsőig küzd és harcol a világért. Isten ígéreteit beteljesíti. Világkormányzó hatalma viszi a világot a teljes beteljesedésig, még akkor is, ha ezt a gonosz támadó dühe olykor eltakarja. Bízgatás ma ez számodra, hogy harcold meg akkor is a hit harcát, amikor nehéz, akkor is amikor nem bírod tovább, mert Isten templomának az ajtaja megnyílik, naponként megnyílik, hogy meglásd, mindenki, aki kitart, aki megáll a hitben, reménységben, és megvallja hatalmas hangon hálával és igazsággal a szívében: A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az Ő Krisztusáé lett, és ő fog uralkodni örökkön-örökké, az üdvözül. Imádat és ítélet. Krisztus lett (lesz) a vigaszunk, halleluja. Ámen.

Utóima:

„Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt! Énekeljete, zengjete zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját! Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az Urat. Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen! Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire, ti, Izráel utódai, kik szolgálai vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott. Ő, az Úr, a mi Istenünk, az egész földnek szólnak döntései, Örökké emlékezik szövetségére, ezer nemzedéken át adott szavára, amit Ábrahámval kötött, ahogy Izsáknak megesküdött (IKrón 16, 10-16).”

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvessenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen (II Pt 3,9).”

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz (Józs 1,9).”

„Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban, mert amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős (IIKor 12,10).”

„Az Úr az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje. Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké (Zsolt 28,8-9)!”

„Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg...(Zsolt 46,5-6)”

„Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trón felől: Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük,...(Jel 21,3)”

„Áldott az Úr, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretek közül, amelyeket Mózes, az ő szolgája által megígért. Legyen velünk Istenünk, az Úr, ahogyan őseinkkel volt. Ne hagyjon el bennünket, és ne vessen el magától (IKir 8,56-57)!”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van (Mt 13,12).”

Áldás: „Rejtekhelyem és pajzsom vagy, igédben reménykedem (Zsolt 119,114).”
Ámen.

Záró ének: 196. dicséret: 1-4. verse: „Mondjatok dicséretet...”

Hanesz Sándor: Isten szólott...

Isten szólott az emberhez egykor
Erős, nagy szózattal a világba bele
És megremeg az emberi lélek
Amint megérinté őt az Isten Szele.

Népek, nemzetek nagy lélek-arca
Az erős isteni kéz nyomása alatt
Kínóktól, ráncokban elborul, de
Tündököl, amikor Isten simogat.

Így vagy Te is, te emberi lélek
Az élet útját talán járd csak egyedül
Tested megtörve vonszoljad itt bár
Kiegyenesedsz, amikor fény rád derül.

Isten szava az Evangélium
Az élet pedig Isten hatalmas keze
Ez, mi nyomatékot ad a szónak
S a lelked mindenestől megremeg bele.

Isten keze alakít bennünket
Életünk nagy isteni terv szerint halad
Lelked háza egy-egy kitörésnél
E kéz nyomát érzi, hogy rengnek a falak.

S a hit az, mint maga az Alkotó
Ingyen kegyelemből adott itt nekünk
Tesz képessé, hogy megértsük mindezt
Ösztönöz, hogy el ne fogyjon szeretetünk.